

DUTCH A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 NÉERLANDAIS A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 NEERLANDÉS A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon) Mardi 21 mai 2002 (après-midi) Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

222-520 5 pages/páginas

Kies deel A of deel B.

DEEL A

Analyseer en vergelijk de volgende twee teksten.

Behandel de overeenkomsten en verschillen tussen de twee teksten en hun thema('s). Geef daarbij tevens commentaar op de manier waarop de schrijvers gebruik maken van elementen als structuur, stemming, beeldspraak en andere stijlelementen om hun bedoelingen duidelijk te maken.

Tekst 1 (a)

De dijk

De dijk ligt tussen 't land en 't water met palen en bazalt. Hier ligt hij nu, hier ligt hij later, totdat de aarde valt.

- 5 Hij heeft de zee het land ontsloten: haal op, haal op die hei! gespoten tongen, vette zolen, gewassen in de klei.
- Hij is gestegen uit de vloeden

 met norse langzaamheid,
 hij is tot schutten en tot hoeden,
 tot worstelen bereid.

Vooraan, waar d'elementen woelen, de schelle noodhoorn schalt, 15 schijnt hij voorwereldlijk te stoelen – en 't water, dat vervalt

> van stortzee tot de drift van kolken, maar nimmer overmocht, moet waaiers vouwen naar de wolken

20 van zilt en glinstrend vocht.

De golven mogen rijzen, dalen, hij heeft ze steeds geveld. De dijk zal nimmer, nimmer falen bij water en geweld.

- 25 Hij ligt er met zijn taaie wieren gelijk een donker dier, de wind kan langs zijn flanken gieren of fluiten in een kier,
- hij kan in grondzee onderduiken, 30 gekranst met lillend schuim – geen kracht kan déze kracht verbruiken, hij staat er groot en ruim!
- J. Engelman, uit: Dichters en gedichten, elke les een, 2e druk 1966, onverkorte versie

Tekst 1 (b)

In de vroegte bezweek de dijk, maar het water vloeide slechts langzaam binnen. Mannen liepen van de ene naar de andere woning om ouden, zwakken en kinderen naar de school te dragen; er waren daar meer dan 100 mensen bijeen.

De volgende dag werd er gezegd dat er in de afgelegen woningen langs de Meidijk nog velen in nood verkeerden. Drie boten met schippers en hun knechten voeren er heen. Rossaart ging mee. Het water was nu te hoog om er door heen te gaan, behalve voor een man van grote gestalte, maar hij moest tegen de koude bestand zijn en sterk genoeg om tot de borst een last te dragen. Rossaart en een jonge schippersknecht gingen er in, samen stelden zij de ladder op en haalden 6 mensen en kinderen naar beneden. Met zijn achten en een dode in de schuit duurde de vaart tot in de schemer. Daar stroomde de Maas en joeg de ijsschotsen tegen en over de kleine woningen; hier en daar op stukken van de dijk stonden de koeien bij elkaar, bulkend met de kop gestrekt. Er kwamen handen te kort op de dijkwachten waar hard gewerkt werd. Verderop drongen hoge wallen van ijs zich opeen. De Bommelerwaard had in lang niet in zo'n groot gevaar verkeerd. En Rossaart zag het zelf: daar lagen de schollen al over de dijk en daarachter stuwden andere aan, de grote over de kleine dringend, soms teruggedreven door bredere stukken er onder, tot zij in het midden steigerden, barsten en kraakten en zich opstapelend met langzaam geweld weer over de oever kwamen. De dijk zou het niet lang houden.

A. van Schendel, uit: De waterman, 1e druk 1933, ingekorte versie

DEEL B

Analyseer en vergelijk de volgende twee teksten.

Behandel de overeenkomsten en verschillen tussen de twee teksten en hun thema('s). Geef daarbij tevens commentaar op de manier waarop de schrijvers gebruik maken van elementen als structuur, stemming, beeldspraak en andere stijlelementen om hun bedoelingen duidelijk te maken.

Tekst 2 (a)

Frans gevangenisboek veroorzaakt schandaal

Het leven van de gevangenen in de befaamde Parijse Santé-gevangenis wordt beheerst door geweld, vuiligheid en promiscuïteit. Dat beschrijft de voormalig medisch directeur van de inrichting, Véronique Vasseur, in een volgende week te verschijnen boek. Voorpublicaties in de Franse pers hebben nu echter al gezorgd voor een publiek schandaal.

- Vasseur schrijft over de overbevolkte cellen, het gebrek aan privacy, verkrachtingen, prostitutie en hygiënisch afstotelijke omstandigheden in de 1.200 inwoners tellende 19e eeuwse penitentiaire instelling waar ook beroemdheden als de terrorist Carlos en de nazi Papon zijn opgesloten.
- Toen Vasseur aantrad in 1992 was de gevangenis daarnaast bevolkt door "ratten zo groot als katten" en vergeven van het ongedierte. Dat probleem is inmiddels opgelost, maar nog steeds worden bijvoorbeeld de maaltijden van de gevangenen koud opgediend. De arts kwam verder vaak gevallen tegen van zelfverminking, drugsverslaving en van mensen die rattengif, bleekwater of ontsmettingsmiddelen geslikt hadden. In de maag van een gevangene trof Vasseur onder meer dobbelstenen en scheermesjes aan.
- Vasseur wilde met haar boek de in de gevangenis heersende zwijgcode doorbreken over alle misstanden. En daarin is zij geslaagd met een publieke discussie, waarbij gevangenisautoriteiten weliswaar zeggen, dat de arts een verouderd en overdreven beeld schetst, maar waarbij de overheid ook beterschap heeft beloofd.

Uit: N.R.C. Handelsblad, 18 januari 2001, onverkorte versie

Tekst 2 (b)

Ontwapen ons

Vóór 't slapen gaan ontsluiten ze mijn cel En voor den nacht wordt mij 't tafelmes ontnomen, Want van de wanhoopsdaad, waar angstigen toe komen, Weet men waarschijnlijk binnen deze muren wel.

- 5 In 't eerst heb ik bevreemd mijn mesje afgegeven, Maar in de stilte achter de gesloten deur Heeft de afschuw'lijkheid van 't nuchter feit een kleur Van bitt're schaamte naar mijn aangezicht gedreven.
- Ik ben de zwakke, dien de naaste niet vertrouwt

 10 En dien hij aldus dwingt in zwakheid voort te leven,
 Opdat hij Gods geschenk, in 't leven hem gegeven,
 Niet roekeloos verspilt, maar 't in zijn handen houdt!
 - En mijn gedachten gaan naar broeders in hun cellen, Die, zonder messen, reizen in den duist'ren nacht
- En wakend gruwen van hetgeen hun vrees verwacht En zich met 't eigen beeld van de verschrikking kwellen.
 - Gij, Vader, die ons kent in onzen nood en schande, Maak 't in dit stille huis in alle harten stil: Ontwapen ons! Uw wil geleide ons aller wil
- 20 En niemand neme uit vrees zijn lot in eigen handen!

Uit: Geuzenliedboek 1940-1945, onverkorte versie